

2 Og Jesus gik frem igen ved søen, og hele skaren gik til ham, og han underviste dem. Og da han forbigået, så han Levi Alfæus' søn der sidde på stedet hvor de modtog hyldest, som var sædvanligt i dem dage. Og han sagde til ham, Følg mig. Og han rejste sig og fulgte ham.

² Og det sket at mens Jesus sad til bords i hans hus, mange toldere og syndere sad også til bords sammen med ham og hans disciple (for der var mange) og de fulgte ham. Og da de skriftkloge og Farisæere så ham spiste hos toldere og syndere, sagde de til hans disciple, Hvordan er det at han spiser hos toldere og syndere? Da Jesus hørte det, siger han til dem, De der er hel har ikke brug for lægen, men dem der er syge. Jeg kom ikke for at kalde de retfærdige, men syndere til omvendelse.

³ Og de kom og sagde til ham, Johannes' disciple og Farisæernes disciple holdt faste. Og hvorfor faster Johannes' disciple og Farisæernes disciple, men dine disciple faster ikke? Og Jesus sagde til dem, Kan brudekammers børn faste mens brudgommen er hos dem? Så længe som de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste. Men der kommer dage da brudgommen skal tages væk fra dem, og da skal de faste i dem dage. Ingen syr også et stykke ny klud på en gammel kappe, ellers det nye stykke der fyldte det tager fra det gamle og hullet bliver værre. Og ingen sætter ny vin ind i gamle flasker, ellers den nye vin brister flaskerne, og vinen bliver spildt og flaskerne skal beskadiges. Men ny vin skal sættes ind i nye flasker.

⁴ Og det sket at på Sabbatsdagen han gik gennem kornmarkerne. Og hans disciple begyndte, mens de går, at plukke korntoppene. Og Farisæerne sagde til ham, Se, hvorfor gør din disciple det som ikke er lovlig på Sabbatsdagen? Og sagde han til dem, Har I aldrig læst hvad David gjorde da han havde brug og blev sultne. Ham og de som var hos ham? Hvordan han, på ypperstepræsten Ebjatars dage, gik ind i Guds Hus, og spiste skuebrødene som er ikke lovlig at spise men for præsterne? Og gav også til dem som var hos ham? Og han sagde til dem, Sabbatten blev til for menneske, og ikke menneske for Sabbatten. Derfor, Sabbatten blev givet til menneske for en hviledag, og også at menneske skulle herliggøre Gud, og ikke at menneske skulle ikke spise. For Menneskesønnen skabt Sabbatsdagen; derfor, Menneskesønne er Herre også over Sabbatten.

⁵ Og gik han atter ind i synagogen, og dér var der en mand som havde en visnen hånd. Og de så på ham for at se om han ville helbrede ham på Sabbatsdagen, så de må beskyldte ham. Og han sagde til manden som havde den visne hånd, Stå frem. Og sagde han til dem, Er det lovlig at gøre godt på Sabbatsdagene, eller at gøre ondt? At frelse liv, eller at slå ihjel? Men de tav. Og da han så rundt på dem med vrede, og bedrøvet over deres forhærdede hjerte, sagde han til manden, Ræk din hånden frem. Og han rakte hans hånd frem, og hans hånd blev restaureret hel som den andre. Og Farisæerne gik frem og straks tog råd med Herodianerne mod ham, hvordan de må tilintetgøre ham.

⁶ Men Jesus trak sig tilbage, med sine disciple, til søen. Og en stor mængde fra Galilæa fulgte ham. Og fra Judæa, og fra Jerusalem, og fra Idumæa, og fra videre for Jordan, og dem omkring Tyrus og Sidon, en stor mængde, da de hørt om hvad stor ting han gjorde, kom til ham. Og han talte til sine disciple at en små båd skulle holdes klar til ham, på grund af mængden, for at de ikke skulle mase ham; for han havde helbredte mange, i den grad at de tvang på ham for at røre ved ham. Og så mange som havde plager og urene ånder, da de så ham, faldt ned for ham og råbte, ved at sige, Du er Guds Søn! Og han oprigtigt befalde dem at de ikke skulle gøre ham kendt.

⁷ Og han går op på en bjerg og kald dem som han selv ville, og de kom til ham. Og han ordineret tolv, at de skulle være hos ham, og for at han må sende dem frem for at forkynde og for at have magt til at helbrede sygdomme og til at kaste ud djævl. Og Simon han gav tilnavnet Peter; og Jakob Zebedæus' søn, og Johannes Jakobs broder, og han gav tilnavnet dem Boanerges – som er, tordens sønner; og Andreas, og Filip, og Bartholomæus, og Matthæus, og Thomas, og Jakob Alfæus' søn, og Thaddæus, og Simon den Kanaanitiske, og Judas Iskariot, som også forrådte ham.

⁸ Og de gik ind i en hus, og mængden samles sammen igen, så de kunne ikke engang spise brød. Og da hans venner hørte ham tale, gik de ud for at få fat i ham; for de sagde, Han er ude af sig selv. Og de skriftkloge der var kommet ned fra Jerusalem sagde, Han har Beelzebul, og ved djævlernes fyrste

kaste han ud djævle. Nu Jesus vidste den, og kaldte han dem, og han sagde til dem i lignelser, Hvordan kan Satan kaste ud Satan? Og hvis et rige skulle være splid mod sig selv, hvordan kan denne rige stå? Og hvis et hus skulle være splid mod sig selv, kan dette hus ikke stå. Og hvis Satan rejse sig mod sig selv og er splid, kan han ikke stå, men har hurtigt en ende. Ingen kan gå ind i en stærkes hus og røve hans ejendele medmindre han først binder den stærke, og da vil han røve hans hus.

⁹ Og da kom visse mænd til ham, og anklagede ham, ved at sagde, Hvorfor tage du syndere, når du gør dig selv til Guds Søn? Men han svarede dem og sadde, Sandelig siger jeg til jer, alle synder som mennesker har begået, når de omvende sig, skal tilgives dem; for jeg kom for at forkynde omvendelse til menneskenes sønner. Og bespottelser af hver sort hvormed de skal bespotte skal tilgives dem der komme til mig og gøre gerningerne som de se mig gøre. Men der er en synd der skal ikke tilgives: ham der spotter mod helligånden aldrig har tilgivelse, men er i fare for at blive skåret ned ud af verden. Og de skal arve Evigt fordømmelse. Og sådan sagde han til dem fordi de sagde, Han har en uren ånd.

¹⁰ Mens han var stadig hos dem, og mens han stadig taler, da der kom noget af hans brødre og hans moder, og, stående udenfor, sendte til ham, og kaldte til ham. Og mængden omkring ham, og de sagde til ham, Se, din moder og dine brødre udenfor søger efter dig. Og han svarede dem, og sagde, Hvem er min moder? Eller hvem er mine brødre? Og han så rundt på dem der sad omkring ham, og sagde, Se min moder og mine brødre; for hvem som helst skal gøre Guds vilje, den samme er min broder, og søster, og moder.

¹¹ Og han begyndte igen til at undervise ved søen. Og der var samlet til ham en stor skare, så han gå om bord og sætte sig i en båd ude på søen. Og hele skaren var ved søen, på landet. Og han undervist dem meget ved lignelser.

¹² Og sagde han til dem i hans undervisninger, Hør. Se, gik ud en sædmænd for at så. Og det sket mens han såede, faldt noget på vejen, og luftens fuglen kom og åd det op. Og noget faldt på klippegrund hvor det ikke havde meget jord, og det kom straks op fordi de havde ingen dybde jord. Men da solen var op, blev det svidd, og fordi det havde ingen rod og, visnede det væk. Og noget faldt mellem tidsler, og tidslerne voksede op og kvalte det, og det gav ingen frugt. Og andre sæd faldt i god jord og gav frugt, der voksede op og øget og brugt frem - noget tredobbelt, og noget tres, og noget et hundrede. Og han sagde til dem, Han der har ører at høre, lad ham høre.

¹³ Og da han var blevet alene med de tolv og dem som holdt overbevisning på ham, dem som var omkring ham hos de tolv spurgte af ham lignelsen. Og han sagde til dem, Til jer er Guds riges hemmelighed givet at kende, men til dem der er udenfor, alt bliver gjort i lignelser; for at ved at se, de må se og ikke forstå, og ved at høre, de må høre og ikke forstå, for at de på noget tidspunkt skulle blive omvendt, og deres synder skulle blive tilgivet dem.

¹⁴ Og han sagde til dem, Forstår I ikke denne lignelse? Og hvordan skal I da forstå alle lignelser? Sædemanden sår ordet. Og disse er dem på vejen hvor ordet sås: men når de har hørt, kommer Satan straks og tager ordet bort der var sået i deres hjerter. Og disse er dem ligeledes, der modtog ordet på klippegrund: som, da de har hørt ordet, straks modtager den med glæde, og har ingen rod i sig og så holder de kun ud et stykke tid; og bagefter, når der kommer trængsler eller forfølgelse for ordets skyld, straks bliver de fornærmet. Og disse er dem der modtager ordet mellem tidslerne: sådanne som høre ordet, og denne verdens bekymringer, og rigdommens blændværk, og lyster af andre ting, kommer ind, og kvæler ordet og det bliver ufrugtbar. Og disse er dem der modtager ordet på gode jord; sådanne som høre ordet, og modtager den, og bringe frugt frem - noget tredobbelt, noget tres, og noget et hundrede.

¹⁵ Og han sagde til dem, Er et stearinlys bragt for at sættes under en skæppe eller en seng og ikke for at sætte det på en lysestage? Jeg siger til jer, nej. For der er intet skjult som ikke skal blive synligt, heller ikke var der intet holdt hemmeligt men at det skulle i rette tid komme frem. Hvis nogen har ører at høre, lad ham høre.

¹⁶ Og han sagde til dem, Mærk jer hvad I hører, for med hvilken mål I måler, skal det bliver målt til jer, og til jer der fortsætte at modtage, skal mere bliver givet; for han som modtager, til ham skal bliver givet. Men ham der fortsætter med at ikke modtager, fra ham skal tages selv den som han har.

¹⁷ Og han sagde, Sådan er Guds rige: ligesom en mand skulle kaste sæd ind i jorden, og skulle sover og står op, nat og dag, og sædet springe og vokse op. Han ved ikke hvordan, for jorden af hende selv bringer frem frugt - første græsstrå, end aks, efter den den fuld kerne i akset. Men når frugten komme frem, straks han lægger seglen, fordi høsten har kommet.

¹⁸ Og han sagde, Til hvad skal jeg sammenligne Guds rige? Eller med hvad sammenligningskal vi sammenligne det? Det er ligesom et sennepsfrø, som, når det såes i jorden, er mindre end alle de frø som er i jorden. Men når det er sået, vokser det op og bliver større end alle urter, og skyder store grene ud, så luftens fugle må bo under dets skygge.

¹⁹ Og med mange af den slags lignelser talte han ordet til dem, som de var i stand til at bære. Men uden en lignelser han talte ikke til dem. Og når de var alene, forklarede han alle til sine disciple.

²⁰ Og den samme dag, da det blev aften, sagde han til dem, Lad os gå over til den anden side. Og da de sendt væk skaren, tog de ham som han var i båden. Og der var også med ham andre lille både. Og der kom en stor hvirvelstorm, og bølgerne slog ind over båden. Og han var i bådens agterstavn, og sov på en pude. Og vækkede de ham og sagde til ham, Mester, er du ligeglad med, at vi omkommer? Og han rejste sig og rettede vinden, og sagde til søen, Fred; vær stille. Og vinden ophørte og der blev en stor ro. Og sagde han til dem, Hvorfor er I så bange? Hvordan er det at I har ingen tro? Og de frygt overordentlig og sagde en til hinanden, Hvilken slags mand er dette at selv vinden og søen adlyder ham?

²¹ Og kom de over til den anden side af søen, ind til Gerasenernes land. Og da han kom ud af båden, straks møder ham, ud af gravene, en mand med en uren ånd, der havde boet blandt gravene. Og ingen kunne binde ham – nej, ikke med lænker fordi han havde ofte blevet lagt i fodjern og lænker, og lænkerne havde været revet af ham og fodjernene brudt i stykker. Og ingen var i stand til at tæmme ham. Og altid, nat og dag, boede ham på bjergene og i gravene, og råbte og slog sig selv med sten.

²² Men på han på lang afstand fik øje på Jesus, løbe han og tilbedt ham, og råbte med høj røst og sadge, Hvad har jeg med dig at gøre, Jesus, den Højeste Guds søn! Jeg besværger dig ved Gud at du pine mig ikke! For han sagde til ham, komme ud af manden, urene ånd; og han befalte ham, ved at sagde, Erklære dit navn. Og han svarede, ved at sagde, Legion er mit navn, for vi er mange. Og han bedt ham meget om, at ham ikke ville sende dem bort ud af landet. Nu der var dér, tæt ved bjergene, en stor flok svin der spist. Og alle djævlene bedt ham, og sagde, Send os ind i svinene, så vi kan gå ind i dem. Og straks gav Jesus dem lov til. Og de urene ånder gik ud og gå ind i svinene. Og flokken løb voldsomt ned ad et stejlt sted ind i søen, og de var omkring to tusind, og blev druknet i søen.

²³ Og svinehyrderne løb og fortalte folket i byen og på landet alt der sket med svinene. Og de gik ud for at se hvad sket. Og de kom til Jesus, og så ham der var besad af djævelen og havde haft legionen, der sidde påklædt og rette i sind. Og de blev bange. Og de der havde set miraklet fortalte demsom kom ud hvad der var sket der var besad af djævelen, og hvordan djævelen blev drevet ud, og andgående svinene. Og de straks begyndte at bede ham om at forlade deres egn.

²⁴ Og da han var om bord i båden, talte ham der havde været besat af djævelen til Jesus og bedt ham om at han måtte være hos ham. Alligevel, Jesus tilladt ham ikke, men sagde til ham, Gå hjem til dine venner, og fortæl dem om hvordan stor ting Herren har gjort for dig, og har haft medfølelse over dig. Og han gik hen og begyndte at gøre kendt i Dekapolis hvordan stor ting Jesus havde gjort for ham. Og alle der hørte ham undrede sig.